

De verhouding waarin de mensch tot zijn God moet staan wordt genormeerd door den goddelijken wil. Voor dien goddelijken wil nu valt het beeld dat God van den mensch en de wet die God voor den mensch dacht saam. In de conformiteit aan de wet ligt dus de gaafheid van het beeld. Dit nu is 's menschen gerechtigheid voor God. Oorspronkelijke gerechtigheid, wijl niet eerst later ontstaan maar in de schepping gegrond. Op deze gerechtigheid als relatie doelen al die uitdrukkingen der symbolen, die even als onze catechismus van goed en naar zijn evenbeeld spreken.

Doch het begrip gerechtigheid doelt ook op de kwaliteit van het innerlijk zijn.

Om tot zijn God in de rechte verhouding te kunnen staan, moest Adam en in zijn verstand en in zijn wil goed zijn. In dat verstand moest het vermogen goed zijn om goed te verstaan, in dien wil om goed te willen. Dit nu bedoelen de symbolen met de deugden van wijsheid, gerechtigheid en heiligheid. Gewoonlijk wordt dan bij deze twee laatste uitdrukkingen gedacht aan het goedzijn van het wilsvermogen in betrekking tot de naasten en tot God.

Oorspronkelijk heet deze gerechtigheid, genomen als tegenstelling van de hebbelijkheid tot de dadelijkheid, van de oorspronkelijke potentie tot de actie welke er uit zal voortkomen.

Het „kunnende met zijn wil in alles overeenkomen met den wille Gods” van onze Belijdenis.

Zoo had Adam oorspronkelijke gerechtigheid, naast oorspronkelijke wijsheid en heiligheid.

Van rechtvaardigmaking is bij Adam dus evenmin sprake als van heiligmaking. Hij was recht, heilig, goed.

Dus was Adam geschapen opdat hij God zijnen Schepper recht kennen, Hem van harte liefhebben en met Hem in de eeuwige zaligheid leven zoude, om Hem te loven en te prijzen.

Staande nu in deze oorspronkelijke gerechtigheid was de naar Gods beeld geschapen mensch geschikt voor een verbondsleven met God dat afspiegeling beeld van het verbondsleven van God Drieëinig zelf moest zijn.

In nederbuigende goedheid komt zijn Schepper naast hem staan en handelt met hem als „de man met zijn vriend”.²⁶⁾ Hij sluit met hem het verbond der werken. Naar het beeld van het verbond Gods ontstaat nu in het met bewustheid en vrijwilligheid genormeerde saamleven, het zedelijke leven in ongerepte schoonheid.